

zemku i později legitimaci žadatele zkoumati musí, nýbrž naopak z předpisu toho plyne, že nedostatek legitimace stavebníka k podání stav. žádosti není takovou veřejnoprávní překážkou, pro kterou stav. konsens za všech okolností musil by býti odepřen. Podle § 39 téhož stav. řádu má úřad námitky sousedů, týkající se jejich práv soukromých, odkázati na pořad práva a obmeziti se na rozhodnutí, zda a pokud stavbu lze z veřejných ohledů povolit a technicky provést. Vyjádření stav. úřadu, že stavbě z veřejných ohledů nic není na závalu, platí, jak v odst. 5 cit. předpisu výslovně se uvádí, jen pro účely stav. řádu, takže právům jiných osob nečiní se vyjádřením tím žádná újma. Osoby ty mohou tudíž i proti stavbě úřadem stav. připuštěné žádati za rozhodnutí soudní podle §§ 340 a 342 o. z. o. a mohou se u soudu domáhati odstranění stavby svémocně na jejich pozemku provedené. Soudu také je vyhrazeno podle odst. 6 cit. předpisu rozhodnutí o tom, zda stavba, o níž vysloveno, že ji lze z příčin veřejných povolit, má se odložit až do skončení právní rozepře, či zdali a s jakými podmínkami se může zatím začít stavěti.

Z toho plyne, že se vlastník může proti neoprávněné stavbě na jeho pozemku brániti jediné žalobou u příslušných soudů, nikoliv u stav. úřadu, jemuž výslovným předpisem zákona jest zakázáno, aby věcně rozhodoval o námitkách soukromoprávních. Důvodně proto vytýká stížnost, že úřad nebyl oprávněn o námitkách Amalie W. rozhodnouti a že měl rekurs její zamítnouti. Poněvadž žal. úřad tak neučinil, bylo rozhodnutí jeho zrušiti podle § 7 zák. o s. s.

Č. 10.940.

Živnostenské právo: * Majitel živn. listu znějícího na výrobu cementového zboží a umělého kamene není oprávněn zřizovati chodníky z umělých kamenů jím vyrobených.

(Nález ze dne 15. prosince 1933 č. 21.437.)

V ě c: Josef K. v J. (adv. Dr. Otakar Novák z Prahy) proti ministerstvu obchodu (za zúč. společenstvo stavitelů pro obvod obch. komory chebské v K. adv. Dr. Jindřich Fleischmann z Prahy) o rozsah živnostenského oprávnění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem z 23. srpna 1930 vydal zem. úřad v Praze toto rozhodnutí: Josef K. v J., který má živn. list z 27. března 1928, znějící na výrobu cementového zboží a umělého kamene, jest oprávněn zřizovati chodníky z umělých kamenů jím vyrobených, a to z těchto důvodů: »Podle § 2 zák. č. 193/1893 ř. z. o stavebních živnostech jest stavitel oprávněn pozemní stavby a jiné příbuzné stavby řídit a svým vlastním pomocným personálem prováděti. Zřizování chodníků z umělého kamene, pokud se neděje ve spojitosti s prováděním stavby stavitel, nelze považovati za spadající do pojmu »pozemní stavby a jiné příbuzné stavby« a jest tudíž nutno považovati výrobce cementového zboží za oprávněna k zřizování takových chodníků«.

Nař. výnosem zrušilo min. obch., vyhovujíc odvolání, jež proti tomu podalo společenstvo stavitelů pro obvod obch. komory chebské, rozhodnutí zem. úřadu a vyslovalo, že Josef K. v J., jenž má živn. list na výrobu cementu a umělého kamene, jest na základě tohoto živn. listu oprávněn k výrobě chodníkových desek a obrubních kamenů, avšak k osazování svých výrobků na místě samém a ke zřizování chodníků z tohoto materiálu vkládáním desek do vápenné malty a zalitím maltou cementovou není oprávněn, ježto tato práce jest prací stavební a spadá do oprávnění stavebních živností (stavitele, zednického mistra) (§ 2 zák. č. 193/1893 ř. z.).

Proti tomuto rozhodnutí čelí stížnost, o níž nss uvážil toto:

Na sporu jest otázka, zda jest st-l oprávněn na základě živn. listu, znějícího na výrobu cementového zboží a umělého kamene, osazovati své výrobky na místě samém a zřizovati chodníky z tohoto materiálu. Žal. úřad řešil tuto otázku na základě § 36 živn. ř. a vyslovil, že st-l k těmto pracím oprávněn není, a to z toho důvodu, že práce ty jsou pracemi stavebními a spadají do oprávnění živností stavebních, stavitele a zednického mistra podle § 2 zák. č. 193/1893 ř. z. Stížnost naproti tomu namítá, že zřizování chodníků není prací stavební, která by spadala pod ustanovení § 2 zák. č. 193/1893 ř. z., poněvadž nejde o pozemní stavbu, nebo jinou příbuznou stavbu; pro tyto stavby jsou z ohledů bezpečnostních dány zvláštní předpisy, kdežto při zřizování chodníků žádných bezpečnostních ohledů není.

Nss neshledal příčiny zabývati se otázkou, zdali vykonávání sporných prací jest vyhraženo živnostem stavebním (stavitelům, zednickým mistrům), neboť jest na sporu jen otázka, zda st-l jest k tomu oprávněn. Podle § 36 živn. řádu jest rozsah živn. oprávnění posuzovati podle obsahu živn. listu nebo koncese. Jak nesporno, má st-l živn. list, znějící na výrobu cementového zboží a umělého kamene. Jde tedy o živnost výrobní. Podle odst. 1 § 37 živn. řádu smí každý živnostník spojití všechny práce, nutné k úplnému dohotovení jeho výrobků, a k tomu držeti potřebné pomocné dělníky i jiných živností. Výrobek jest úplně dohotoven, je-li způsobilý býti předmětem trhu. Není pochybnosti o tom, že cementové a z umělého kamene vyrobené dlaždice, plotny a obrubní kameny jsou způsobilými předměty trhu již jakmile byly v závodě vyrobeny. Jest tedy tímto vyrobením obsah živn. oprávnění vyčerpán.

Podle odst 2 § 37 živn. ř. jest ještě živnostník oprávněn udržovati pomůcky svého podniku v dobrém stavu a zhotovovati si na př. obaly a podle odst. 3 téhož paragrafu prodávati i cizí výrobky toho kterého druhu. V tomto směru však není rozsah oprávnění st-lova na sporu. Jiných oprávnění zákon majiteli výrobní živnosti nepřiznává a není proto st-l oprávněn svými výrobky osazovati chodníky.

Č. 10.941.

P o j i š t ě n í ú r a z o v é: I. Pojistná povinnost osob zaměstnaných v podnicích vyjmenovaných v § 1 zák. č. 1/1888 ř. z. není závislá na tom, zda jednotlivá osoba ve svém konkrétním zaměstnání jest vůbec